

про природний і господарський стан земель, особливо у визначенні показників економічної оцінки земель. З цією метою застосовують знання зі статистики та обчислювальної техніки.

Враховуючи те, що основне призначення даних земельного кадастру зводиться до застосування його для організації раціонального використання та охорони земель, він має тісний зв'язок із землепорядним проектуванням, яке на основі його даних науково обґрунтовує можливість та способи такої організації території, яка дозволяє якнайповніше використовувати природний потенціал ґрунтів, не знижуючи їх родючості.

Список використаних джерел

1. Земельний кодекс України. Землепорядкування. № 4. 2012.
2. Новаковський Л. Я., Третяк А. М., Добряк Д. С. Земельна реформа і землеустрій в Україні. ІЗУ УААН . К., 2011.
3. Третяк А. М. Управління земельними ресурсами та реєстрація землі в Україні. К.: Преса України. 2018.

ВОЙТОВА Анастасія, студентка першого курсу
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник кандидат економічних наук

ЛОБУНЬКО Юлія

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

СИСТЕМА ПРАВОВИХ ЗАХОДІВ ЩОДО ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

Поряд із Конституцією України, Законом "Про охорону навколишнього природного середовища", іншими законами, що містять деякі загальні норми щодо землекористування й охорони земель як частини природи, відношення по використанню земель і їхньої охороні регулюються в рамках земельного

законодавства. Регулюючи порядок надання земель у користування або оренду, закони України встановлюють права й обов'язки природокористувачів і орендарів по забезпеченню раціонального використання земельних ресурсів і їхньої охорони.

Одним з основних принципів землекористування є принцип використання земель строго відповідно до цілей, для яких землі були надані. У земельному законодавстві визначені задачі і конкретні вимоги, адресовані власникам землі, землевласникам, землекористувачам і орендарям по охороні земель. Під охороною земель розуміється система правових, організаційних, економічних і інших заходів, спрямованих на їхнє раціональне використання, запобігання необґрунтованих вилучень земель із сільськогосподарського обороту, деградації, а також на відновлення продуктивності земель і підвищення родючості ґрунтів.

Зміст охорони земель складають закріплені в законодавстві правові заходи попереджувального, заборонного, відбудовного й іншого характеру, спрямовані на:

- відновлення і підвищення родючості ґрунтів, а також інших корисних властивостей землі;
- захист земель від водяної і вітрової ерозії, селів, підтоплення, заболочування, повторного засолення, висушування, ущільнення, забруднення відходами виробництва, хімічними радіоактивними речовинами, від інших процесів руйнації;
- захист від зараження сільськогосподарських угідь і інших земель карантинними шкідниками і хворобами рослин, заростання бур'янами, чагарником і дрібноліссям, інших процесів погіршення культуртехнічного стану земель;
- рекультивацію порушених земель, відновлення їхньої родючості й інших корисних властивостей землі і своєчасне залучення в господарський оборот;
- зняття, використання і зберігання родючого прошарку ґрунту при проведенні робіт, пов'язаних із порушенням земель.

Основне призначення попереджувальних правових мір полягає в тому, щоб запобігти в процесі землекористування можливість виникнення негативних наслідків, шкідливих для стану ґрунтів, забезпечити раціональне використання земель. Такі міри реалізуються шляхом установлення правил ведення державного земельного кадастру, моніторингу земель, подання і вилучення земель, розробки і здійснення проектів землевпорядження, використання земель підприємствами, установами, організаціями і громадянами.

З урахуванням особливої екологічної й економічної цінності сільськогосподарських земель принциповим є питання про екологічно доцільні методи ведення сільського господарства. Методи, що зберігають і покращують ґрунт, такі, як тестування, контурна оранка, компостування і вирощування покривних культур, використання полікультур і сівозміни застосовуються у світі протягом сторіч.

Мільйони фермерів в усіх країнах світу уже впроваджують обґрунтовані сільськогосподарські технології, що охороняють ґрунти і екологічно. Задача складається в тому, щоб усі фермери дізналися про неї і навчилися ними користуватися, і це скоріше соціальна, чим технічна проблема. В Україні роботу з формування агрокультури і впровадженню таких методів може і повинно проводити Міністерство сільського господарства і продовольства України.

Цьому може сприяти також упровадження спеціальних мір економічного стимулювання. З урахуванням існуючих в Україні масштабів деградації землі особливе місце в системі земельного законодавства займає Закон України "Про меліорацію земель".

Список використаних джерел

1. Кулинич П. Ф. Правові проблеми охорони і використання земель сільськогосподарського призначення в Україні: [монографія] П. Ф. Кулинич – К. Логос, 2011.
2. Созінов О.О., Козлов М.В., Сердюк А.Г. та ін. Сучасні деградаційні процеси, еколого-агрономічний стан та оцінка придатності

сільськогосподарських земель для створення екологічно чистих сировинних зон і господарств // Агроекологія і біотехнологія: Зб. наук. пр. К., 2008.

ВОЙТОВА Анастасія, студентка 1 курсу спеціальності 193

«Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник: **ЛОБУНЬКО Юлія Вікторівна**, асистент кафедри садово-паркового господарства, геодезії і землеустрою, кандидат економічних наук

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

ЗЕМЛЕУСТРІЙ

Землеустрій є важливим інструментом для раціонального використання земельних ресурсів та забезпечення сталого розвитку територій.

Землеустрій – це сукупність соціально-економічних заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин та раціональної організації території держави, адміністративно територіальних утворень, господарських структур, що здійснюється під впливом формування суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил.

Як зазначено в Земельному кодексі України, мета землеустрою полягає в забезпеченні раціонального використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища та поліпшення природних ландшафтів.

Земельний кодекс України. Стаття 183. Завдання землеустрою

Основними завданнями землеустрою є:

- а) Реалізація політики держави щодо наукового обґрунтованого перерозподілу земель, формування раціональної системи землеволодінь і землекористувань з усуненням недоліків у розташуванні земель, створення екологічно сталих ландшафтів і агросистем;
- б) Інформаційне забезпечення правового, економічного, екологічного і містобудівного механізму регулювання земельних відносин на національному,